

[Thoft]

Hr. Stavad mener jeg fremstillede det problem, som er reelt: tillader vi fortsat fradrag for frirejser, fradrag, hvor der overhovedet ikke har været tale om nogen udgifter, må det naturlige selvfølgelig blive, at man går i gang med at finde ud af generelle regler om beskatning af frikort. Selvfølgelig må det det, men det bliver da ikke mindre bureaukratisk. Så skal folk til at gøre op, hvor mange gange de har brugt frikortet mellem arbejdsplads og hjem, og hvor mange gange det er brugt til moster Erna og kæresten i Nørre Suttrup osv. osv. Hvordan i alverden skulle man kunne gøre det administrativt lettere?

Det, der er fordelene ved SFs forslag, er lige præcis, at vi rammer ind og siger: har man benyttet frikortet, er der ingen fradrag. Det burde være sådan i enhver måde at tænke skattemæssigt på, at har man ikke haft en udgift, er der selvfølgelig heller intet fradrag knyttet dertil. Men skatteministeren er vældig forarget på Folketingets vegne, men altså ikke på de ministres, der ikke er medlemmer af Folketinget, ikke på borgerrepræsentanter, ja end ikke på overborgmester Egon Weidekamp, som kører rundt i tjenestebil.

Jeg synes, man burde indføre generelle regler og ikke negativt særbehandle folketingsmedlemmer, for det synes jeg ikke der er speciell grund til. Jeg synes, vi bør behandles ligesom alle andre skatteydere i dette land, og selvfølgelig skal man ikke kunne fratække udgifter, hvor man ikke har haft pengene oppe af lommen.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Et enkelt kort spørgsmål til hr. Thoft: hvis nu man kører sammen med sin nabo og man ikke betaler noget for at køre sammen med sin nabo, er det så en frirejse, der efter SFs forslag giver grundlag for fradrag, eller giver det ikke grundlag for fradrag?

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

SFs forslag omfatter frirejse, hvor arbejdsgiveren eller det offentlige har betalt frirejsen. Derfor vil det eksempel, som hr. Stavad nævner, give ret til befodringsfradrag, og det finder jeg også korrekt og rigtigt. Vi har, og det mener jeg også var en del af intentionerne i forbindelse med 1985-ordningen, interesse i, at folk kører med hinanden til og fra arbejde. Dermed er der mindre slid på vejene, og vi sparer en masse energi. Jeg synes, det er en rigtig måde, og det har vi interesse i at opfordre folk til. Det var også det, der skete med 1985-ordningen, og det fremgår klart af SFs forslag, at det eksempel, som hr. Stavad rejste, ikke medfører bortfald af retten til befodringsfradrag.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Vil hr. Thoft så også forklare mig forskellen på den ene og den anden frirejse?

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Det ene er betalt af det offentlige eller arbejdsgiveren, og det andet må man ordne med en middag i stilfærdighed.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det ville måske også lette situationen, hvis hr. Thoft så holdt op med at prøve på at propagandere på den måde, at han sagde, at man naturligvis ikke kan trække noget fra, når der ingen udgift har været. Det tror jeg hr. Thoft skulle holde op med.

Hvad angår de to lovforslag – det ene fra skatteministeren og det andet fra hr. Thoft – gælder det, at hr. Thoft vil ødelægge det, som vi nåede ved at fastsætte de nye regler for fradrag for rejseomkostninger, og derfor kan vi ikke støtte det.

Ministerens forslag går ud på at fratage folketingsmedlemmer denne adgang, som andre har, og det er vi tilhængere af. Det kan godt være, at det skal udvides. Når nu hr. Thoft er så forarget over, at ministrene ikke er kommet med det, kan det være, de kommer med, for det ville da være rimeligt at tage dem med, hvis der var nogen, der kunne finde på at trække fra, men det tvivler jeg på.

Men der er en anden gruppe, der nok bør tages med, og det er medlemmer af Europa-Parlamentet; så vidt jeg kan se, er det nødvendigt, at det direkte nævnes. De følger ellers de regler, der gælder for folketingsmedlemmer, og derfor synes jeg, det er rimeligt, de kommer ind under dette her.